

Številka: 018-069/2026-13

Datum: 7. 7. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Marka Medveda, kot predsednika senata, ter Igorja Luzarja in mag. Zlate Jerman, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »A-58/25; *Umestitev nadhoda na železniški postaji Trbovlje*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja GIC Gradnje, d.o.o., Sv. Florijan 120, Rogaška Slatina, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Prebil in Majstorovič o.p., d.o.o., Ajdovščina 4, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, Hajdrihova ulica 2A, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 7. 7. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 43001-374/2025/19 z dne 14. 4. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 31.661,20 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 9. 12. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN009593/2025-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 815987-2025.

Naročnik je z dokumentom »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. 43001-374/2025/19 z dne 14. 4. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila) zadevno javno naročilo oddal skupini ponudnikov, v kateri nastopata SŽ - ŽGP Ljubljana, d.d., Zaloška cesta 169, Ljubljana, in CGP, d.d., Ljubljanska cesta 36, Novo mesto (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), medtem ko je vlagateljovo ponudbo zavrnil kot nedopustno, z obrazložitvijo, da vrednost prevzetih deležev vseh v ponudbi sodelujočih gospodarskih subjektov ni skladna s ponudbeno ceno – te napake ponudnik ne more in ne sme dopolnjevati. Naročnik je navedel, da se lahko, skladno s petim odstavkom 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), popravek ponudbe nanaša na elemente, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za oddajo ponudb, je mogoče objektivno preveriti, kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba. Ponudnik ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene na enoto, vrednosti postavke ali skupne vrednosti ponudbe, kot tudi ne sme spreminjati vrednosti prevzetih del partnerjev ali podizvajalcev.

Vlagatelj je z vlogo z dne 24. 4. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila ter povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj navaja, da je iz njegove ponudbe jasno razvidno, da vsota prevzetih deležev sodelujočih gospodarskih subjektov predstavlja vrednost predračunske postavke »cena skupaj brez DDV« in da razlika med vsoto prevzetih deležev sodelujočih gospodarskih subjektov in ponudbeno ceno (ki je vsota predračunske postavke »cena skupaj brez DDV« in postavke nepredvidena dela) predstavlja vrednost postavke nepredvidena dela, kar pomeni, da del vrednosti ponudbe ni vključen v prikaz vrednosti prevzetih del. Nastanek, obseg in vsebina nepredvidenih del ob oddaji ponudbe ni znana, zato ni nujna njihova vnaprejšnja razdelitev med posamezne gospodarske subjekte. Ne gre za nedopustno ponudbo, temveč za pomanjkljivost, ki bi jo moral naročnik šteti za očitno napako ali jo razjasniti – ne gre za vsebinsko pomanjkljivost ponudbe, temveč za objektivno pojasnljivo okoliščino, ki predstavlja očitno napako v prikazu podatkov. Naročnik bi moral ugotoviti, da neskladje predstavlja vrednost nepredvidenih del in da gre za očitno napako. S pojasnilom vlagatelj ne bi naknadno določil cene, kot tudi ne obsega ali razdelitve del med sodelujočimi gospodarskimi subjekti oz. ne bi predložil nove ponudbe, saj bi se nanašalo na objektivno preverljiv podatek in bi razjasnilo to, kar je iz predračuna že razvidno, tj. da vrednost nepredvidenih del ni bila vključena v prikaz vrednosti prevzetih del. Naročnik bi moral najprej presojeti pravno naravo pomanjkljivosti in nato vprašanje, ali bi pojasnilo ponudnika pomenilo novo ponudbo. Vlagatelj nadalje navaja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne vsebuje niti izrecne določbe, da bi morala biti vrednost prevzetih del enaka ponudbeni vrednosti, niti določbe, da morebitno odstopanje v tem pogledu predstavlja razlog za nedopustnost ponudbe, kot tudi ne pravil, na kakšen način naj ponudniki samostojno postavko nepredvidenih del razporedijo med posamezne gospodarske subjekte, medtem ko dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila predvideva možnost pojasnjevanja in odpravljanja pomanjkljivosti v ponudbi. Naročnikovo ravnanje zato predstavlja nedopustno razširitev zahtev in naknadno vzpostavitev izločitvenega razloga in je v nasprotju z 89. členom ZJN-3. Obrazložitev odločitve o oddaji javnega naročila ne zadošča standardu zakonite in preverljive odločitve o oddaji javnega naročila, saj naročnik ni pojasnil in dokazal, na kakšen način bi morebitno pojasnilo poseglo v ponudbeno ceno, vrednost postavke, skupno ponudbeno ceno ali ponudbo v okviru meril. Izločitev ponudbe brez možnosti pojasnila v obravnavanem primeru predstavlja nesorazmeren formalizem, ki je v nasprotju s ciljem javnega naročanja. Vlagatelj iz previdnosti (subsidiarno) izpostavlja nepravilnosti pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika in navaja, da zgolj izpis iz sistema e-Dosje, ki ni pridobljen na dan poteka roka za oddajo ponudb, ne zadošča za zanesljivo dokazovanje neobstoja razloga za izključitev iz b) alineje četrtega odstavka 75. člena ZJN-3; za takšno ugotovitev je praviloma potrebna tudi izjava ponudnika.

Izbrani ponudnik, ki ga v tem postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška pisarna Vesna Sodja, d.o.o., Dunajska cesta 156, Ljubljana, v vlogi z dne 4. 5. 2026 predlaga zavrnitev zahtevka za revizijo in povrnitev stroškov pravnega varstva. Izbrani ponudnik navaja, da mora vrednost prevzetih del znašati vrednost celotne ponudbe, saj v nasprotnem primeru ni ponujen celoten pogodbeni predmet. V obravnavanem primeru vrednost prevzetih del ne znaša vrednosti celotne ponudbe, ob tem pa ni pomembno niti kolikšno je razhajanje med vrednostjo prevzetih del in ponudbeno ceno niti razlogi za to razhajanje. Gre za vsebinsko neskladje ponudbe in ne za očitno napako, ki jo naročnik lahko spregleda, še manj pa bi naročnik smel ali bil dolžan sam predpostavljati in ugibati, zakaj je do neskladja prišlo in kakšna je poslovna volja vlagatelja. Četudi razhajanje znaša točno toliko kot znaša vrednost nepredvidenih del, to ne pomeni, da manjkajoča vrednost predstavlja prav vrednost nepredvidenih del. Ugotovljena napaka ne predstavlja niti očitne niti ne bistvene pomanjkljivosti, zato je naročnik ni bil dolžan spregledati. Naročnik pa ima diskrecijsko pravico glede pozivanja na pojasnilo. Naročnik ponudnikov ni diskriminiral tako, da bi nekaterim dovolil dopolnjevanje oz. pojasnjevanje ponudb, vlagatelju pa ne. Izbrani ponudnik še navaja, da vlagatelj nima aktivne legitimacije za uveljavljanje kršitev pri preverjanju ponudbe izbranega ponudnika; tudi sicer pa so revizijske navedbe v tem delu neutemeljene.

Naročnik je s sklepom z dne 14. 5. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročnik navaja, da so bili ponudniki dolžni v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu« navesti vrsto del, ki jih prevzema posamezni gospodarski subjekt, in vrednost prevzetih del; seštevek vrednosti prevzetih del pa je moral biti enak ponudbeni vrednosti. Skupna vrednost del, ki jih prevzema vlagatelj in šest imenovanih podizvajalcev, ni enaka vlagateljevi ponudbeni vrednosti, pri čemer razlika znaša 748.655,78 EUR brez DDV. Čeprav toliko znaša tudi vrednost nepredvidenih del, ni mogoče sprejeti stališča, da je očitno, da manjkajoča vrednost predstavlja vrednost nepredvidenih del. Tudi če bi to stališče sprejeli, pa, upoštevaje, da vlagatelj prevzema nepredvidena dela, ni jasno, ali je ta vrednost že vključena v vrednost del, ki jih prevzema vlagatelj, ali pa je to vrednost potrebno prišteti k vrednosti del, ki jih prevzema vlagatelj. Zato ne gre niti za očitno napako niti za ne bistveno napako, ampak za vsebinsko neskladje v ponudbi. Naročnik ni mogel na prvi pogled ugotoviti, kje je do napake prišlo in kakšna je bila prava volja ponudnika. Neutemeljeno je vlagateljevo sklicevanje na naravo nepredvidenih del, saj je postavka nepredvidena dela enakovredna drugim postavkam ponudbenega predračuna, naročnik pa tudi ni podal navodila, da ponudniki v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu« vpisujejo prevzeta dela brez nepredvidenih del. Vlagatelj je v omenjeni obrazec vpisal, da prevzema nepredvidena dela, napako pa je naredil pri ovrednotenju teh del. Te napake ni mogoče opraviti v okviru petega odstavka 89. člena ZJN-3. Naročnik tega instituta ni uporabil, ker situacija ne omogoča enoznačne rešitve, do nje pa ne bili privedlo niti dodatno pojasnilo vlagatelja. Ni mogoče namreč nedvoumno ugotoviti, ali gre manjkajoča vrednost na račun nepredvidenih del ali katerih drugih del, kot tudi ne, kateri od sodelujočih gospodarskih subjektov (ali več njih) jo prevzema in v kakšni vrednosti. Odgovor na ta vprašanja bi presegal elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom za predložitev ponudb bi bilo mogoče objektivno preveriti, in bi odražal novo ponudbeno voljo ter s tem novo ponudbo. Tudi sicer določba petega odstavka 89. člena ZJN-3 ni kognitivne narave, naročnik pa se je odločil, da vlagatelju ne omogoči poprave ponudbe. Naročnik zavrača tudi očitke, vezane na obrazložitev odločitve, in očitke, vezane na preverjanje ponudbe izbranega ponudnika.

Vlagatelj v vlogi z dne 18. 5. 2025, s katero se je opredelil do naročnikovih navedb, vztraja pri revizijskih navedbah in dodaja, da so vsi bistveni elementi ponudbe, tj. skupna ponudbena vrednost, vrednost postavke nepredvidena dela in podatek, da nepredvidena dela prevzema vlagatelj, obstajali pred potekom roka za oddajo ponudb, manjkal je zgolj njihov aritmetični prikaz v internem seštevku prevzetih del posameznih gospodarskih subjektov. Ker nepredvidena dela prevzema vlagatelj, so neutemeljene naročnikove navedbe, da ni mogoče ugotoviti, kdo prevzema sporni del vrednosti. Očitna napaka zajema tudi takšna neskladja v ponudbi, pri katerih

je mogoče na podlagi objektivno preverljivih podatkov iz ponudbe zanesljivo ugotoviti dejansko voljo ponudnika in pravilno vsebino ponudbe. Tudi če bi naročnik štel, da napake ni mogoče spregledati kot očitne, bi moral uporabiti institut pojasnjevanja po petem odstavku 89. člena ZJN-3. Ob tem naročnik nima popolne diskrecijske pravice; slednja je omejena z načelom sorazmernosti, načelom enakopravne obravnave ponudnikov in temeljnim ciljem javnega naročanja, tj. izbira ekonomsko najugodnejše dopustne ponudbe ob zagotavljanju učinkovite konkurence.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 19. 5. 2026 odstopil dokumentacijo iz postopka javnega naročanja in dokumentacijo iz predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 2. 6. 2026, s katero je opredelil do izjasnitve izbranega ponudnika (slednjo je vlagatelju v vednost in morebitno opredelitev posredovala Državna revizijska komisija), vztraja pri podanih navedbah.

Državna revizijska komisija je naročnika in izbranega ponudnika z dopisom 018-069/2026 z dne 5. 6. 2026 pozvala, da se opredelita do dokumenta »*Dopolnitve in pojasnila ponudbe*« št. 43001-374/2025/15 z dne 25. 3. 2026 (v nadaljevanju: Poziv z dne 25. 3. 2026) v luči možne interpretacije, da je naročnik z njim izbranemu ponudniku omogočil pojasnila in popravke ponudbe, in v povezavi z vlagateljevimi navedbami, da bi mu naročnik moral omogočiti pojasnilo ponudbe oz. v luči načela enakopravne obravnave ponudnikov in navedb naročnika ter izbranega ponudnika, da je uporaba instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 diskrecijska pravica naročnika.

Izbrani ponudnik v vlogi z dne 9. 6. 2026 navaja, da je naročnik s Pozivom z dne 25. 3. 2026, preverjal neobstoj izključitvenih razlogov ter izpolnjevanje pogojev za sodelovanje v ponudbi izbranega ponudnika, medtem ko so v vlagateljevi ponudbi vsebinske napake, ki se nanašajo na samo ponudbo in njeno notranjo skladnost. Gre za dva bistveno različna dejanska in pravna položaja, ki nista primerljiva, zato je utemeljeno različno ravnanje naročnika. Naročnik z omenjenim dokumentom od izbranega ponudnika ni zahteval spremembe ponudbene vsebine ali dodatnih pojasnil, vezanih na ceno, predmet ponudbe, obseg prevzetih del, pač pa je zahteval predložitve dokazila o obstoju dejstva, ki je moralo obstajati že na dan poteka roka za predložitev ponudb. Ob tem se je naročnik skliceval na drugi odstavek 89. člena ZJN-3 v zvezi s tretjim odstavkom 79. člena ZJN-3 – konkretno je šlo za predložitev dodatnih dokazil v zvezi z okoliščinami, ki so predmet ESPD izjav. Pri izbranem ponudniku je naročnik preverjal obstoj objektivnega dejstva, ki je obstajalo že na dan poteka roka za oddajo ponudbe in ki ga je mogoče izkazati z ustreznim dokazilom pristojnega organa, poleg tega je bila možnost dodatne preveritve predvidena v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Pri vlagateljevi ponudbi ne gre za vprašanje dokazovanja zunanjega, objektivno preverljivega dejstva, temveč za vprašanje same vsebine ponudbe. Naročnik ni razpolagal z objektivno preverljivim dejstvom, ki bi ga bilo mogoče zgolj potrditi z dodatnim dokazilom, temveč bi moral za razrešitev ugotovljenega neskladja v vlagateljevi ponudbi pridobiti pojasnilo vlagatelja, katera izmed medsebojno neskladnih navedb v ponudbi izraža njegovo dejansko voljo. Pri izbranemu ponudniku je šlo za preverjanje dejanskega stanja, pri vlagateljevi ponudbi pa bi šlo za ugotavljanje vsebine ponudbe. Položaja vlagatelja in izbranega ponudnika zato nista primerljiva z vidika namena in meja instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, zato po mnenju izbranega ponudnika ob upoštevanju Poziva z dne 25. 3. 2026 ni mogoče sklepati na kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov.

Naročnik v vlogi z dne 10. 6. 2026 navaja, da izbranemu ponudniku s Pozivom z dne 25. 3. 2026 ni omogočil spremembe, dopolnitve ali popravka ponudbene volje, saj je preverjal resničnost že podanih izjav in obstoj dokazil glede izpolnjevanja pogoje oz. neobstoja razlogov za izključitev. Naročnik je v skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveril obstoj in vsebino podatkov oz.

drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati naročilo. Aplikacija e-Dosje, v katero je naročnik vpogledal z namenom preveritve (ne)obstoja razlogov za izključitev, je za podizvajalca Tegrad, d.o.o., Ljubljana, izkazovala obstoj izključitvenega razloga. Zaradi nasprotujočih si podatkov v ESPD obrazcu in aplikaciji e-Dosje, je naročnik pozval izbranega ponudnika na predložitev dokazil pristojnega organa, katere je izbrani ponudnik predložil. Predloženo potrdilo pristojnega organa ni pomenilo naknadne odprave razloga za izključitev ali ustvarjanja novega dejstva, ampak dokazilo, da izključitveni razlog ni obstajal. Institut iz drugega odstavka 89. člena ZJN-3 se razlikuje od instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3. V konkretnem primeru tako ni šlo za diskrecijsko pojasnjevanje ali popravljanje ponudbe, pač pa za zakonsko preverjanje že podanih navedb. Naročnik s Pozivom z dne 25. 3. 2026 izbranemu ponudniku ni omogočil spremembe, dopolnitve ali popravka ponudbene volje. Napake v vlagateljevi ponudbi ni mogoče odpraviti v okviru instituta pojasnjevanja ponudb iz petega odstavka 89. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagateljevo ponudbo (zlasti obrazce »Podatki o gospodarskem subjektu« in ponudbeni predračun), ponudbo izbranega ponudnika, vključno s Pozivom z dne 25. 3. 2026 in odgovorom izbranega ponudnika, in v izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila.

Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med strankama je spor glede zakonitosti naročnikove odločitve o oddaji javnega naročila, s katero je naročnik javno naročilo oddal izbranemu ponudniku, vlagateljevo ponudbo, ki se je glede na merila za oddajo javnega naročila na prvo mesto, pa zavrnil kot nedopustno. Vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita kršitve pri pregledu njegove ponudbe, pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika in pri obrazložitvi zavrnitve njegove ponudbe.

V zvezi z vlagateljevimi očitki o neobrazloženosti odločitve o zavrnitvi njegove ponudbe, gre pojasniti, da iz tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 izhaja dolžnost naročnika, da v primeru zavrnitve posamezne ponudbe navede razloge za odločitev, s čimer neizbranemu ponudniku zagotovi možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v izpodbijani odločitvi jasno in konkretizirano navedel razlog za zavrnitev vlagateljeve ponudbe. Iz izpodbijane odločitve jasno izhaja, da je naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil iz razloga, ker se vrednost del, ki jih prevzemajo v vlagateljevi ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, ne ujema z vlagateljevo ponudbeno ceno, ob čemer je naročnik navedel, da te napake ni mogoče odpraviti na način, skladen z ZJN-3. Vlagatelj se je lahko, tudi brez naročnikove utemeljitve, zakaj bi morebitno naknadno vlagateljevo pojasnilo pomenilo spremembo cene na enoto, vrednosti postavke ali skupne ponudbene cene, seznanil z razlogom za zavrnitev njegove ponudbe, lahko ga je preveril in na tej podlagi se je tudi lahko odločil, ali bo zoper naročnikovo odločitev uveljavljal pravno varstvo, v postopku pravnega varstva pa je imel možnost navesti vsa relevantna dejstva in predložiti dokaze, da naročnikov razlog za zavrnitev njegove ponudbe ni utemeljen. Vlagateljeve navedbe, da obrazložitev izpodbijane odločitve ne zadošča standardu zakonite in preverljive odločitve o oddaji javnega naročila, gre zato zavrniti kot neutemeljene.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija presojala navedbe strank, ki se nanašajo na naročnikovo ravnanje pri pregledu vlagateljeve ponudbe. Med strankama je sporno, ali je naročnik

ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je vlagateljevo ponudbo na podlagi ugotovitve, da se vrednost del, ki jih prevzemajo v vlagateljevi ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, ne ujema z vlagateljevo ponudbeno ceno, ocenil za nedopustno, ne da bi pred tem vlagatelju omogočil popravo ponudbe.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena. Ena od predpostavk dopustne ponudbe je torej tudi njena skladnost z zahtevami naročnika, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

V obravnavanem primeru je dejansko stanje med strankama nesporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v vlagateljevo ponudbo, in sicer:

- vlagatelj je oddal ponudbo kot samostojni ponudnik in nastopa s šestimi podizvajalci,
- vlagatelj je zase in za vseh šest imenovanih podizvajalcev v ponudbo predložil izpolnjene obrazce »Podatki o gospodarskem subjektu«, v katerih je navedel dela, ki jih prevzemajo posamezni gospodarski subjekti, ter ponudbeno vrednost prevzetih del,
- iz vlagateljevega obrazca »Podatki o gospodarskem subjektu« izhaja, da nepredvidena dela prevzema vlagatelj sam,
- vsota ponudbenih vrednosti prevzetih del, ki so vpisane v obrazce »Podatki o gospodarskem subjektu«, znaša 7.486.557,77 EUR,
- iz ponudbenega predračuna, ki se nahaja v vlagateljevi ponudbi, izhaja, da vrednost razdelka »cena skupaj brez DDV« znaša 7.486.557,77 EUR, vrednost nepredvidenih del znaša 748.655,78 EUR, ponudbena vrednost brez DDV (oz. razdelek »cena skupaj + nepredvidena dela (brez DDV)«) pa znaša 8.235.213,55 EUR.

Upošteva, da vsota ponudbenih vrednosti prevzetih del, ki so vpisane v obrazce »Podatki o gospodarskem subjektu«, znaša 7.486.557,77 EUR, in upošteva, da ponudbena vrednost vlagateljeve ponudbe brez DDV znaša 8.235.213,55 EUR (torej 748.655,78 EUR več kot znaša vsota ponudbenih vrednosti prevzetih del), gre ugotoviti, kar med strankama ni sporno, da v vlagateljevi ponudbi obstaja razhajanje med ponudbeno vrednostjo (brez DDV) in vsoto ponudbenih vrednosti del (brez DDV), ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti.

Med strankama je najprej sporno, ali je naročnik pravilno zaključil, da zaradi ugotovljenega razhajanja vlagateljeva ponudba ni skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oz. je nedopustna.

Naročnik je v točki 4.3.1. »Podatki o gospodarskem subjektu« Navodil za pripravo ponudbe (v nadaljevanju: Navodila), ki so del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, določil:

»Gospodarski subjekt lahko v ponudbi nastopa kot ponudnik (samostojno ali s podizvajalci), kot vodilni partner v skupni ponudbi, kot partner v skupni ponudbi, kot podizvajalec. V listini »Podatki o gospodarskem subjektu« mora vsak navesti, katera dela prevzema in njihovo vrednost«.

Kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je naročnik pripravil obrazec *»Podatki o gospodarskem subjektu«*, v katerega so ponudniki vpisali osnovne podatke o gospodarskem subjektu, ki nastopa v ponudbi (npr. naziv, naslov,...), njegovo vlogo v ponudbi (samostojni ponudnik, partner, podizvajalec), dela, ki jih gospodarski subjekt prevzema, ter ponudbeno vrednost (brez DDV) prevzetih del.

Iz izpostavljenega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja naročnikova zahteva, da ponudniki predstavijo subjekte, ki nastopajo v ponudbi in ki bodo sodelovali pri izvedbi javnega naročila, in da ponudniki že v ponudbi predstavijo, katera dela oz. kateri del naročila bo izvedel posamezni subjekt ter ponudbeno vrednost del, ki jih prevzema posamezni gospodarski subjekt.

Vlagatelj ne more uspeti z navedbami, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izhaja zahteva, da mora biti skupna ponudbena vrednost del (brez DDV), ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, enaka ponudbeni ceni brez DDV. Res je sicer, da naročnik izrecno takšne zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zapisal, vendar pa tudi brez takšne izrecne navedbe iz naročnikove zahteve, da ponudniki navedejo ponudbeno vrednosti del, ki jih prevzema posamezni gospodarski subjekt, povsem jasno, logično in samo po sebi umevno izhaja zahteva, da se mora skupna ponudbena vrednost del, ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, ujemati s ponudbeno ceno. V kolikor je namreč ponudba oddana za celotni predmet javnega naročila, gospodarski subjekti pa prevzamejo vsa dela, ki so predmet javnega naročila, potem je edini mogoč zaključek, da je vsota ponudbenih vrednosti vseh prevzetih del enaka ponudbeni ceni. V nasprotnem primeru, če skupna ponudbena vrednost del, ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, ni enaka ponudbeni ceni, je ponudba notranje neskladna. Po presoji Državne revizijske komisije so lahko vsi razumno obveščeni in običajno skrbni ponudniki dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila razumeli na (enak) način, in sicer, da mora biti vsota ponudbene vrednosti vseh prevzetih del skladna s ponudbeno ceno.

Vlagatelj sicer pravilno navaja, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila omenjenega razhajanja ni izrecno predvidel kot izločitvenega razloga. Vendar četudi naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni izrecno določil, da bo v primeru izpostavljenega razhajanja ponudbo zavrnil oz. da ta ne bo dopustna, pa ta posledica izhaja že iz določb ZJN-3, zato izrecna navedba naročnika o tem v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni potrebna. ZJN-3 namreč določa pravno posledico, če ponudba ni skladna z vsemi zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik take ponudbe ne more šteti za dopustno v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in je ne more izbrati (prim. 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in prvi odstavek 89. člena ZJN-3). ZJN-3 pa tudi ne nalaga naročniku, da vključi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila opozorilo, da ponudba, ki ne bo skladna z vsemi zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ne bo dopustna in jo bo naročnik zavrnil.

Vlagatelj tudi ne more uspeti z navedbami, da vnaprejšnja razdelitev nepredvidenih del med gospodarske subjekte ni nujna, ker po naravi stvari ni nujno, da bi bila ta dela razporejena med sodelujoče gospodarske subjekte enako kot vnaprej določena pogodbeno dela, in da naročnik ni določil načina razporeditve nepredvidenih del med gospodarske subjekte. V obravnavanem primeru namreč ne gre za situacijo, ko vlagatelj nepredvidenih del ne bi razporedil med gospodarske subjekte, ki nastopajo v njegovi ponudbi, saj iz ponudbe (natančneje iz

vlagateljevega obrazca »Podatki o gospodarskem subjektu«) izhaja, da nepredvidena dela prevzema vlagatelj. Četudi torej dejanski obseg, vsebina in dejanska vrednost nepredvidenih del ob oddaji ponudbe ni znana in naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni podal navodil glede razporeditve nepredvidenih del med gospodarske subjekte, je vlagatelj nepredvidena dela, katerih vrednost je ocenjena v ponudbenem predračunu, razdelil med gospodarske subjekte, ki nastopajo v njegovi ponudbi. V kolikor se vlagatelj z izpostavljenimi navedbami zavzema za interpretacijo določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila na način, da zadošča, da je skupna ponudbena vrednost del, ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, skladna s ponudbeno ceno brez upoštevanja vrednosti nepredvidenih del (torej z vrednostjo razdelka »cena skupaj brez DDV« ponudbenega predračuna) oz. da ponudniki niso bili dolžni predstaviti razdelitve nepredvidenih del med gospodarske subjekte, vlagatelj s takšno interpretacijo ne more uspeti, ker iz vlagateljeve ponudbe izhaja, da vlagatelj prevzema nepredvidena dela. To pomeni, da vlagatelj obrazcev »Podatki o gospodarskem subjektu« ni izpolnil ob upoštevanju interpretacije določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, za katero se zavzema v postopku pravnega varstva, saj je pri razdelitvi del med gospodarske subjekte upošteval tudi nepredvidena dela.

Ker torej iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da mora biti vsota ponudbenih vrednosti vseh prevzetih del skladna s ponudbeno ceno, v vlagateljevi ponudbi pa obstaja razhajanje med vsoto ponudbenih vrednosti del, ki jih prevzemajo v vlagateljevi ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, in ponudbeno ceno, naročniku ni mogoče očitati kršitev, ko vlagateljeve ponudbe ni označil za skladno z zahtevami naročnika in za dopustno ponudbo.

Med strankama je nadalje sporno, ali bi naročnik pred zavrnitvijo vlagateljeve ponudbe moral v zvezi z njegovo ponudbo uporabiti institut iz petega odstavka 89. člena ZJN-3. Vlagatelj namreč zatrjuje, da bi naročnik moral ugotovljeno razhajanje v njegovi ponudbi spregledati kot očitno napako oz. vlagatelja pozvati na pojasnila ponudbe. Naročnik in izbrani ponudnik navedenemu nasprotujeta in zatrjujeta, da ugotovljene napake ni mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3.

Peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, lahko naročnik zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda. V šestem odstavku 89. člena ZJN-3 so določeni elementi ponudbe, ki jih (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ni dopustno dopolnjevati ali popravljati, in sicer cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV (razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3) ter tisti del ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Glavnina revizijskih navedb je usmerjena v zatrjevanje, da je ugotovljeno pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi, tj. razhajanje med ponudbeno ceno in vsoto vrednosti del, ki jih prevzemajo

v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, mogoče odpraviti bodisi s pojasnilom vlagatelja bodisi z naročnikovim spregledom te pomanjkljivosti kot očitne napake. Vendar je pred presojo, ali je ugotovljeno pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3, in če, na kakšen način, treba najprej presoditi, ali je bil naročnik v obravnavanem primeru dolžan uporabiti institut iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 in vlagatelju omogočiti popravilo ponudbe v tem delu. Naročnik in izbrani ponudnik namreč pravilno opozarjata, da glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 (*»lahko naročnik zahteva«*) pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravku ponudb oz. uporaba instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 ni naročnikova dolžnost, temveč gre le za možnost, za katero se naročnik lahko odloči (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-029/2017, 018-134/2018, 018-053/2019, 018-104/2021). Naročnik lahko (ob upoštevanju omejitev iz petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3) ponudniku omogoči popravilo ponudbe, nima pa naročnik dolžnosti omogočiti poprave ponudbe. Pri odločitvi, ali bo dopustil dopolnjevanje, popraviljanje in pojasnjevanje ponudb, naročnik nima popolne diskrecijske pravice, saj mora strogo upoštevati določila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter vse ponudnike obravnavati enakopravno

Navedenega ne spreminjajo navedbe vlagatelja, da je zavrnitev ponudbe, kot najstrožji poseg v položaj ponudnika, brez možnosti pojasnila, nesorazmeren formalizem in v nasprotju z načeli javnega naročanja. Iz določb ZJN-3 namreč ne izhaja, da bi bil naročnik v določenih primerih dolžan uporabiti institut iz petega odstavka 89. člena ZJN-3. Očitno je zakonodajalec pretehtal, da ponudniki, ne glede na vrsto ali pomen pomanjkljivosti v ponudbi, od naročnika ne morejo zahtevati, da jim omogoči popravilo ponudbe. Ob tem gre še dodati, da je tudi Sodišče EU v sodbi št. C-599/10 (ki je bila sicer sprejeta podlagi prejšnje Direktive 2004/18, vendar drugačnega zaključka ni napraviti niti na podlagi sedaj veljavne Direktive 2014/24), pojasnilo, da niti iz določb direktive niti iz načela enakega obravnavanja in niti iz zahteve po preglednosti ni razvidno, da bi moral naročnik navezati stik z zadevnimi ponudniki - ti se niti ne morejo pritoževati, da naročnika glede tega ne zavezuje nobena obveznost, saj je nejasnost ponudbe zgolj posledica njihove neizpolnitve dolžnosti skrbnega ravnanja pri pripravi ponudbe, ki jih zavezuje tako kot preostale ponudnike.

Naročnik mora torej pri odločitvi, ali bo uporabil institut iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, upoštevati določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Državna revizijska komisija ugotavlja, da v obravnavanem primeru naročnik z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ni niti izključil možnosti uporabe instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 niti se ni zavezal k njegovi uporabi. Naročnik je namreč v točki 2.11 *»Pregled in presoja ponudb«* Navodil določil, da *»lahko skladno z zakonom«* od ponudnika zahteva odpravo pomanjkljivosti glede predloženih listin, soglasje k odpravi računskih napak ter pojasnila ali dodatna (stvarna) dokazila za navedbe v ponudbi. Ker je torej naročnik predvidel, da *»lahko skladno z zakonom«* zahteva odpravo pomanjkljivosti, gre ugotoviti, da si je naročnik zgolj pridržal možnost, da uporabi institut iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, ni se pa zavezal, da bo v primeru ugotovitve pomanjkljivosti v ponudbi ponudniku omogočil popravilo ponudbe. Vlagatelj zato pravilno navaja, da obstoječa dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila omogoča možnost pojasnjevanja in odprave pomanjkljivosti v ponudbi, posledično pa morebitna uporaba instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 ne bi bila v nasprotju z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vendar pa (kar je v obravnavani zadevi glede na konkretne okoliščine in trditveno podlago vlagatelja ključno) obstoječa dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila naročnika ne zavezuje k uporabi instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3.

Kot navedeno, naročnik mora pri odločitvi, ali bo posameznemu ponudniku omogočil (dopustno) popravilo ponudbe, upoštevati tudi načelo enakopravne obravnave ponudnikov. Tudi Sodišče EU je v zadevi št. C-599/10 pojasnilo, da mora naročnik pri izvajanju diskrecijske pravice različne ponudnike obravnavati enako in lojalno, tako da zahteva po pojasnilih na koncu postopka izbire

ponudb glede na izid tega postopka ne bi dajala vtisa, da je neupravičeno koristila oziroma škodovala enemu ali več ponudnikom, na katere je bila naslovljena. Skladno z načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), ki od naročnika zahteva, da mora zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja, upošteva vzajemno priznavanje in sorazmernost zahtev naročnika glede na predmet naročila. Načelo enakopravne obravnave ponudniku naročniku nalaga, da enake (oz. primerljive) dejanske stanove obravnava enako, različne pa temu primerno in sorazmerno različno.

Za oceno enakosti (oz. primerljivosti) primerjanih položajev je ključno, da so položaji v bistvenih dejanskih in pravnih prvinah primerljivi – ključno torej je, da so okoliščine primerov v bistvenih elementih enake oz. podobne oz. da so enake pravno odločilne okoliščine, ni pa nujno, da so vsi elementi primerjanih položajev enaki. Za oceno, da sta položaja v dveh ponudbah enaka (oz. primerljiva), posledično pa ju je naročnik dolžan enako obravnavati, je bistveno, da se v obeh ponudbah nahaja pomanjkljivost, zaradi katere ponudbe ni mogoče označiti za skladno z zahtevami, ni pa nujno, da bi bile pomanjkljivosti v ponudbah enake (identične) ali da bi se nanašale na isti podatek oz. informacijo. Sprejeti stališče, da bi za enakost (oz. primerljivost) primerjanih položajev morale biti pomanjkljivosti v ponudbah identične, da bi se morale nanašati na isto informacijo, da bi jih bilo mogoče odpraviti na enak način in z isto vrsto dokazila, ipd., bi pomenilo preveč restriktivni pristop in bi povsem izvotlilo načelo enakopravne obravnave ponudnikov, saj je popolna identičnost primerjanih položajev zaradi raznolikosti življenjskih primerov redka oz. skoraj nemogoča. Prav tako za oceno enakosti (oz. primerljivosti) primerjanih položajev ponudnikov ni odločilno, na kateri pravni podlagi je naročnik posameznemu ponudniku omogočil popravilo ponudbe. Ne glede na vprašanje, ali je naročnik ponudniku omogočil popravilo ponudbe na podlagi petega odstavka 89. člena ZJN-3 ali na podlagi druge povedi sedmega odstavka 79. člena ZJN-3 ali na podlagi drugega odstavka 81. člena ZJN-3, je posledica enaka – ponudba, ki je zaradi pomanjkljivosti ne bi bilo mogoče označiti za skladno z zahtevami naročnika, (lahko) postane skladna z zahtevami naročnika.

To pomeni, da če naročnik enemu ponudniku omogoči, da ponudbo, ki je do poteka roka za oddajo ponudb ni mogoče označiti za skladno z zahtevami, po poteku roka za oddajo ponudb napravi za skladno z zahtevami naročnika, mora to omogočiti tudi drugemu ponudniku, ki je oddal ponudbo, ki ni skladna z zahtevami. Navedeno ne pomeni, da če naročnik enemu ponudniku omogoči popravilo ponudbe, mora, četudi bi popravilo ponudbe drugega ponudnika presegla okvirje zakonskih dopustnih posegov v ponudbo, tudi drugemu ponudniku omogočiti popravilo ponudbe. Ponudnik, ki je predložil ponudbo s pomanjkljivostjo, ki jo je mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3, je v bistveno drugačnem položaju kot ponudnik, ki je oddal ponudbo s pomanjkljivostjo, ki je ni mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3, zato je različna obravnava ponudnikov utemeljena. Načelo enakopravne obravnave naročniku tako nalaga, da če enemu ponudniku omogoči, da ponudbo, ki je zaradi pomanjkljivosti ne bi bilo mogoče označiti za skladno z zahtevami naročnika, napravi za skladno z zahtevami naročnika, potem mora naročnik tudi drugemu ponudniku omogočiti, da ponudbo, ki je zaradi pomanjkljivosti ne bi bilo mogoče označiti za skladno z zahtevami naročnika, napravi za skladno z zahtevami naročnika, ob pogoju, da je ugotovljeno pomanjkljivost ponudbe drugega ponudnika mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3.

V obravnavani zadevi gre na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila ugotoviti, da je naročnik na izbranega ponudnika naslovil poziv »Dopolnitve in pojasnila ponudbe« št. 43001-374/2025/15 z dne 25. 3. 2026, s katerim je izbranega ponudnika seznanil, da iz informacijskega sistema e-Dosje izhajajo, da za gospodarski subjekt Tegrad, d.o.o, Ljubljana, ki v ponudbi izbranega ponudnika nastopa kot podizvajalec, obstoji izključitveni razlog iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, ki ga je naročnik prenesel v točko

3.1.3 Navodil. Naročnik je izbranega ponudnika pozval, da za omenjeni gospodarski subjekt predloži dokazila pristojnega organa o neobstoju razloga za izključitev (in sicer potrdilo o plačanih zapadlih obveznostih in potrdilo o predloženih obračunih) ali pa skladno z drugim odstavkom 81. člena ZJN-3 zamenja gospodarski subjekt Tegrad, d.o.o, Ljubljana, z novimi gospodarskimi subjekti (podizvajalci - enim ali več), ki bo oz. bodo prevzeli njegova prevzeta dela, in zanj oz. zanje predloži zahtevane dokumente. Izbrani ponudnik je na podlagi omenjenega poziva predložil potrdilo Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju: FURS), iz katerih izhaja, da na dan poteka roka za predložitev ponudb za gospodarski subjekt Tegrad, d.o.o, Ljubljana, ne obstaja izključitveni razlog.

V zvezi z izključitvenim razlogom iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 (oz. iz točke 3.1.3 Navodil) je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval predložitev izpolnjenega ESPD obrazca, katerega je izbrani ponudnik za gospodarski subjekt Tegrad, d.o.o, Ljubljana predložil; v njem pa je navedel, da ta izključitveni razlog ni podan. Ugotoviti gre, da je naročnik dne 16. 3. 2026 pridobil izpis iz aplikacije e-Dosje, iz katerega izhaja, da za gospodarski subjekt Tegrad, d.o.o, Ljubljana – ob upoštevanju stanja na dan 3. 2. 2026 – obstoji razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3.

Upošteva se, da kot zadosten dokaz, da ne obstajajo razlogi za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, šteje potrdilo, ki ga izda pristojni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi članici (prim. b) točko 77. člena ZJN-3), in upošteva se, da je naročnik potrdila in druge potrebne informacije v zvezi s tem izključitvenim razlogom pridobil sam z vpogledom v aplikacijo e-Dosje, ki mogoča pridobitev podatkov, ki jih vodi FURS, v zvezi z razlogom za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 (prim. šesti in sedmi odstavek 79. člena ZJN-3 ter deveti odstavek 77. člena ZJN-3), gre ugotoviti, da naročnik, glede na pridobljene podatke iz aplikacije e-Dosje, ni imel podlage za zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija pritrjuje naročniku, da s Pozivom z dne 25. 3. 2026 izbranemu ponudniku ni omogočil niti spremembe ponudbe niti dopolnitve ponudbe niti popravka ponudbene volje in da naročniku ni mogoče očitati kršitev, ko je sprejel in ob pregledu ponudbe izbranega ponudnika upošteval potrdila, ki jih je ta naknadno predložil v zvezi z izključitvenim razlogom. Ne more pa Državna revizijska komisija pritrditi navedbam, da je naročnik z izpostavljenim pozivom preverjal obstoj in vsebino podatkov iz ponudbe izbranega ponudnika v smislu drugega odstavka 89. člena ZJN-3. Institut preverjanja ponudb, ki je urejen v drugem odstavku 89. člena ZJN-3, je namenjen preverjanju obstoja ter vsebine podatkov in drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je naročnik (na podlagi že izvedenega pregleda in ocenjevanja ponudb) odločil oddati javno naročilo. V obravnavanem primeru naročnik na podlagi informacij, s katerimi je razpolagal, ni mogel zaključiti, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna, saj so mu takšen zaključek preprečevali podatki, pridobljeni iz aplikacije e-Dosje.

Naročnik ne pojasni, obstoj in vsebino katerega podatka iz ponudbe izbranega ponudnika naj bi s Pozivom z dne 25. 3. 2026 preverjal. V kolikor naročnik z navedbami, da je s Pozivom z dne 25. 3. 2026 preverjal obstoj ter vsebino podatkov in drugih navedb iz ponudbe izbranega ponudnika, meri na navedbe v obrazcu ESPD, iz katerega izhaja, da za gospodarski subjekt Tegrad, d.o.o, Ljubljana, ne obstoji izključitveni razlog iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, gre pojasniti, da na predložitev dokazil v skladu s 77. členom ZJN-3, in torej na predložitev dokazila v zvezi z razlogom za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, ki ga izda pristojni organ, naročnik pozove ponudnika na podlagi prve povedi sedmega odstavka 79. člena ZJN-3 (in ne na podlagi drugega odstavka 89. člena ZJN-3). Naročnik ponudnika ne pozove na predložitev dokazil, če lahko naročnik potrdila in druge potrebne informacije v zvezi z razlogom za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3 pridobi sam (prim. šesti in sedmi odstavek 79. člena ZJN-3).

ter deveti odstavek 77. člena ZJN-3). Skladno z drugo povedjo sedmega odstavka 79. člena ZJN-3 pa lahko naročnik pozove gospodarske subjekte, da dopolnijo ali pojasnijo potrdila, predložena v skladu s 77. členom ZJN-3. V obravnavanem primeru, ko je naročnik sam pridobil podatke iz aplikacije e-Dosje, vezane na razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, Poziv z dne 25. 3. 2026 ni temeljil na prvi povedi sedmega odstavka 79. člena ZJN-3, pač pa gre naročnikov Poziv z dne 25. 3. 2026 šteti kot poziv na podlagi druge povedi 79. člena ZJN-3. Z njim je namreč naročnik izbranemu ponudniku omogočil, da (s predložitvijo potrdil FURS) pojasni potrdila oz. podatke, ki jih je namesto izbranega ponudnika pridobil naročnik sam iz aplikacije e-Dosje in ki so onemogočala zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika skladna z zahtevami naročnika.

Ob tem pa gre še dodati, da naročnik z navedbami, da je »zaradi razjasnitve nasprotujočih si informacij v ESPD obrazcu in aplikaciji e-Dosje« s Pozivom z dne 25. 3. 2026 izbranega ponudniku pozval na predložitev dokazila pristojnega organa o neobstoju izključitvenega razloga, smiselno priznava, da je bilo treba podatke, vezane na ponudbo izbranega ponudnika, pojasniti, pri čemer gre poudariti, da brez »razjasnitve nasprotujočih si informacij v ESPD obrazcu in aplikaciji e-Dosje« s predložitvijo potrdil pristojnega organa naročnik ni imel (oz. ne bi imel) podlage za zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika skladna z zahtevami. Četudi izbrani ponudnik s predložitvijo potrdil FURS ni naknadno (po poteku roka za oddajo ponudb) odpravljaj razloga za izključitev in ni ustvarjal novega dejstva, pač pa je dokazoval dejansko stanje ob oddaji ponudbe, naročnik brez naknadne predložitve potrdil FURS ponudbe izbranega ponudnika ne bi mogel označiti za dopustno. Zato gre ugotoviti, da je naročnik izbranemu ponudniku s Pozivom z dne 25. 3. 2026 omogočil, da na podlagi druge povedi 79. člena ZJN-3 (s predložitvijo potrdil FURS) pojasni informacije, vezane na razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, v posledici odgovora izbranega ponudnika na Poziv z dne 25. 3. 2026 pa je lahko naročnik zaključil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna. To pomeni, da je naročnik izbranemu ponudniku omogočil, da ponudbo, ki je ni bilo mogoče označiti za skladno z zahtevami naročnika, pojasni (s predložitvijo potrdil FURS) na način, da jo bo mogoče označiti za skladno z zahtevami.

V zvezi z navedbami izbranega ponudnika, da se je Poziv z dne 25. 3. 2026 nanašal na drugačne okoliščine oz. informacije, kot so sporne v vlagateljevi ponudbi, in sicer se je omenjeni poziv nanašal na obstoj izključitvenega razloga oz. na preverjanje dejanskega stanja ob poteku roka za oddajo ponudb, medtem kot so v vlagateljevi ponudbi, po navedbah izbranega ponudnika, vsebinske napake in bi šlo za ugotavljanje vsebine ponudbe, gre ponoviti, da je za oceno enakosti (oz. primerljivosti) primerjanih položajev ključno, da so položaji v bistvenih dejanskih in pravnih prvinah primerljivi, ni pa nujno, da so vsi elementi enaki. Položaj v vlagateljevi ponudbi je primerljiv s položajem v ponudbi izbranega ponudnika (pred Pozivom z dne 25. 3. 2026); naročnik ni imel podlage za zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika skladna z zahtevami, prav tako ni imel podlage za zaključek, da je vlagateljeva ponudba skladna z zahtevami. Razlog, zaradi katerega naročnik ni imel podlage za zaključek, da ponudba izbranega ponudnika oz. vlagatelja ni skladna z zahtevami, za presojo primerljivosti položaja vlagatelja in izbranega ponudnika ni relevanten. Za oceno enakosti (oz. primerljivosti) primerjanih položajev tudi ni relevanten možen način odprave pomanjkljivosti, zato izbrani ponudnik ne more uspeti z navedbami, da je glede obstoja izključitvenega razloga predvideno preverjanje s podatki iz uradnih evidenc, medtem ko bi naročnik v zvezi z vlagateljevo ponudbo moral pridobiti pojasnilo vlagatelja. Izbrani ponudnik sicer pravilno navaja, da se je naročnik v Pozivu z dne 25. 3. 2026 skliceval na drugi odstavek 89. člena ZJN-3, vendar za presojo tega poziva ni ključno, na katero pravno podlago se je v njem skliceval naročnik, pač pa je bistveno razjasniti, kaj Poziv z dne 25. 3. 2026 predstavlja po vsebini – sporni poziv, kot že pojasnjeno, temelji na drugi povedi sedmega odstavka 79. člena ZJN-3 in ne na drugem odstavku 89. člena ZJN-3. Izbrani ponudnik s sklicevanjem na točko 3.1 Navodil (v kateri si je naročnik pridržal pravico, da za navedbe, ki jih ni možno ali jih naročnik ne uspe preveriti v uradnih evidencah, zahteva dodatne informacije ali dokazila) ne more uspeti že iz

razloga, ker ne gre za situacijo, ko naročnik navedb v ESPD obrazcu ne bi mogel preveriti v uradnih evidencah. Nasprotno, naročnik je v aplikaciji e-Dosje pridobil podatke, izbranemu ponudniku pa je omogočil, da je pojasnil pridobljene podatke oz. da je pojasnil razhajanje med navedbami v ESPD in podatki, pridobljenimi iz aplikacije e-Dosjeja, ki so onemogočili zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika skladna z zahtevami naročnika.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da ne le, da je naročnik s Pozivom z dne 25. 3. 2026 izbranemu ponudniku omogočil, da je pojasnil potrdila oz. podatke, ki jih je naročnik pridobil sam iz aplikacije e-Dosje, je naročnik s Pozivom z dne 25. 3. 2026 izbranega ponudnika pozval tudi, da naj, v kolikor ne bo izkazal neobstoja izključitvenega razloga, zamenja podizvajalca na podlagi 81. člena ZJN-3. Tudi v tem delu Poziva z dne 25. 3. 2026 je naročnik izbranemu ponudniku omogočil, da poseže v oddano ponudbo, in sicer na način, da zamenja subjekt, ki sodeluje v ponudbi. Navedenega ne spreminja dejstvo, da že ZJN-3 predvideva zamenjavo podizvajalca oz. da naročniku zakon nalaga, da v določenih primerih (kot npr. obstoj izključitvenega razloga pri podizvajalcu) ponudnika pozove na zamenjavo podizvajalca. Za presojo, ali je naročnik posameznemu gospodarskemu subjektu omogočil poseg v ponudbo, oddano do poteka roka za predložitev ponudb, namreč ni relevantno, na kateri pravni podlagi je naročnik gospodarskemu subjektu omogočil poseg v ponudbo, kot tudi ne, ali obstoji zakonska obveznost naročnika, da gospodarskemu subjektu omogoči popravilo ponudbe. Prav tako za presojo, ali je naročnik posameznemu gospodarskemu subjektu omogočil poseg v ponudbo, oddano do poteka roka za predložitev ponudb, ni ključno, ali je gospodarski subjekt uporabil ponujeno možnost in posegel v ponudbo (v obravnavanem primeru namreč izbrani ponudnik ni zamenjal podizvajalca), pač pa zadošča že ugotovitev, da je naročnik to možnost ponudniku omogočil.

Upošteva se navedeno gre zato ugotoviti, da je naročnik izbranemu ponudniku s Pozivom z dne 25. 3. 2026 omogočil, da (s predložitvijo potrdil FURS) pojasni informacije, vezane na razlog za izključitev iz drugega odstavka 75. člena ZJN-3, ki jih je naročnik pridobil iz aplikacije e-Dosje, oz. da po poteku roka za oddajo ponudb zamenja podizvajalca, s čimer je naročnik izbranemu ponudniku omogočil, da ponudbo, ki je ni bilo mogoče označiti za skladno z zahtevami, pojasni oz. popravi na način, da jo bo mogoče označiti za skladno z zahtevami. Upošteva se navedeno in upošteva se, da se tudi v vlagateljevi ponudbi nahaja pomanjkljivost, zaradi katere ponudbe ni mogoče označiti za skladno z zahtevami, gre ugotoviti, da bi moral naročnik, ob ugotovitvi, da je mogoče vlagateljevo ponudbo popraviti v skladu z omejitvami iz 89. člena ZJN-3, vlagatelju omogočiti popravilo ponudbe.

V nadaljevanju je treba še presoditi, ali bi bilo mogoče pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi odpraviti v skladu z omejitvami iz 89. člena ZJN-3. Kot je Državna revizijska komisija že pojasnila, položaj ponudbe s pomanjkljivostjo, ki jo je mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3 (kot je položaj v ponudbi izbranega ponudnika), ni primerljiv oz. je drugačen od položaja ponudbe s pomanjkljivostjo, ki je ni mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3, zato je različna obravnava takšnih ponudb utemeljena. Zato bi morala biti, da bi bil naročnik dolžan vlagatelju, tako kot izbranemu ponudniku, omogočiti popravilo ponudbe, pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi takšna, da bi jo bilo mogoče odpraviti v skladu z omejitvami iz 89. člena ZJN-3.

Glede obsega dopustnih posegov v ponudbe po poteku roka za oddajo ponudb iz prakse Sodišča EU (prim. npr. sodbe v zadevah C-599/10, C-336/12, C-324/14, C-387/14 in C-131/16) izhaja, da načelo enakega obravnavanja ne nasprotuje temu, da se ponudba v točno določenem delu popravi ali dopolni, kadar so v zvezi z njo očitno potrebna pojasnila ali če je treba odpraviti očitne pisne pomote. Poziv javnega naročnika ponudniku, naj predloži zahtevane podatke in dokumente, načeloma ne sme zadevati ničesar drugega kot pojasnitev ponudbe tega ponudnika ali popravilo očitne napake v tej ponudbi, zato ponudniku ne sme na splošno omogočati, da predloži izjave in dokumente, katerih predložitev je bila zahtevana z razpisno dokumentacijo in ki niso bili

predloženi v roku za predložitev ponudb. Poleg tega dopolnitve ali popravki prvotne ponudbe ne smejo privedi do njene bistvene spremembe, saj je mogoče prvotno ponudbo popraviti le izjemoma in le, če ta sprememba ne privede do tega, da se dejansko predloži nova ponudba. Na podlagi navedenih izhodišč sodne prakse je dopuščena poprava oz. dopolnitev podatkov iz ponudbene dokumentacije, vendar v omejenem obsegu in pod pogojem, da gre za takšne elemente oz. podatke, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev ponudb, je mogoče objektivno preveriti, in da ne gre za bistvene spremembe, ki bi dejansko privedle do nove ponudbe.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da šele, če in ko bi vlagatelj dejansko podal pojasnilo, bi bilo mogoče (ob upoštevanju konkretne vsebine pojasnila) presoјati, ali je vlagatelj s pojasnilom posegel oz. spremenil elemente ponudbe, v katere v skladno s šestim 89. členom ZJN-3 ni dopustno posegati, in ali je pojasnilo v okviru omejitev iz petega odstavka 89. člena ZJN-3. Ključno v obravnavanem primeru je, da ni mogoče vnaprej izključiti možnosti, da bi lahko vlagatelj ob upoštevanju omejitev iz petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3 z morebitnim pojasnilom odpravil ugotovljeno pomanjkljivost ponudbe. V kolikor bi bilo morebitno vlagateljevo pojasnilo smiselno enako navedbam vlagatelja v tem postopku pravnega varstva, ko (smiselno) zatrjuje, da vrednost razhajanja med ponudbeno ceno in vsoto vrednosti del (brez DDV), ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, predstavlja vrednost nepredvidenih del, razhajanje pa obstaja, ker pri vrednosti del, ki jih prevzema sam, ni upošteval vrednosti nepredvidenih del, ki jih prevzema sam, vlagateljevo pojasnilo ne bi presehalo okvirjev dopustnih pojasnil v smislu 89. člena ZJN-3.

Ugotoviti namreč gre, da je iz vlagateljeve ponudbe razvidna skupna ponudbena cena, in sicer ta znaša 8.235.213,55 EUR, in da je iz vlagateljeve ponudbe (natančneje iz obrazcev »Podatki o gospodarskem subjektu«) razvidna skupna vrednost del, ki jih prevzemajo gospodarski subjekti, in sicer ta znaša 7.486.557,77 EUR, posledično pa gre ugotoviti, da vrednost ugotovljenega razhajanja med ponudbeno ceno in skupno vrednostjo del, ki jih prevzemajo gospodarski subjekti znaša 748.655,78 EUR – ravno toliko oz. natančno toliko pa, kot je to razvidno iz ponudbenega predračuna, znaša vrednost nepredvidenih del. Navedbe naročnika, da ni očitno, da manjkajoča vrednost predstavlja vrednost nepredvidenih del in da bi lahko bilo naključje, da se manjkajoča vrednost v celoti ujema z vrednostjo nepredvidenih del, niso prepričljive, saj je ugotovljeno razhajanje do centa identično z višino vrednosti nepredvidenih del.

Ob upoštevanju, da vrednost ugotovljenega razhajanja predstavlja vrednost nepredvidenih del, bi bilo povsem logično in razumsko pojasnilo vlagatelja, da ta vrednost nepredvidenih del ni bila upoštevana pri predstavitvi vrednosti prevzetih del v obrazcih »Podatki o gospodarskem subjektu«. Ker je iz vlagateljeve ponudbe tudi jasno razvidno, kateri subjekt, ki nastopa v vlagateljevi ponudbi, prevzema nepredvidena dela, in sicer jih prevzema vlagatelj sam, bi posledično bilo v okvirih določb ZJN-3 vlagateljevo pojasnilo, da je treba vrednost nepredvidenih del prišteti k že vpisani vrednosti del v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu«, s čimer bi lahko vlagatelj odpravil ugotovljeno razhajanje med ponudbeno ceno in skupno vrednostjo del, ki jih prevzemajo gospodarski subjekti.

Navedbe naročnika, da četudi bi ugotovljeno razhajanje predstavlja vrednost nepredvidenih del, ni mogoče ugotoviti, ali je vrednost nepredvidenih del že vključena v vrednost del, ki je vpisana v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu«, ali pa bi bilo tej vrednosti treba prišteti vrednost nepredvidenih del, so nelogične. Če namreč ugotovljeno razhajanje predstavlja vrednost nepredvidenih del, potem je edini logični zaključek, da vrednost nepredvidenih del ni bila vključena v vrednost del, ki je vpisana v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu« in da je že vpisani vrednosti potrebno prišteti vrednost nepredvidenih del. Že sama ugotovitev, da ugotovljeno razhajanje predstavlja vrednost nepredvidenih del, namreč izključuje, da je ta

vrednost vključena v vrednost del, ki je vpisana v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu« - če bi bila, potem razhajanja ne bi bilo.

Državna revizijska komisija ne more slediti navedbam naročnika in izbranega ponudnika, da bi vlagatelj s takšnim pojasnilom spreminjal ponudbeno voljo in predložil novo ponudbo. Z upoštevanjem podatka, da vlagatelj prevzema dela, katerih ponudbena vrednost znaša 2.685.649,00 EUR (in ne 1.936.993,12 EUR, kot to izhaja iz vlagateljevega obrazca »Podatki o gospodarskem subjektu«), se ne bi posegalo v ponudbeno voljo vlagatelja, saj je vlagatelj do poteka roka za oddajo ponudb v ponudbi jasno opredelil ponudbeno ceno in vrednost nepredvidenih del, prav tako je predstavil, katera dela prevzemajo posamezni gospodarski subjekti, pri čemer je jasno opredelil, da nepredvidena dela prevzema sam. Zato pojasnilo, da pri predstavitvi vrednosti prevzetih del, ni bila upoštevana vrednost nepredvidenih del, ne predstavlja oblikovanja nove ponudbene volje, ampak predstavlja pojasnilo podatkov, ki se že nahajajo v ponudbi. Predstavitev ponudbene vrednosti prevzetih del v obrazcih »Podatki o gospodarskem subjektu« tudi ne predstavlja poslovne volje, saj je ta podatek izveden iz drugih podatkov, ki jih je vlagatelj v ponudbi jasno in natančno predstavil, in sicer iz ponudbenih cen in razdelitve predmeta javnega naročila. S predstavitvijo vrednosti del, ki jih prevzema posamezen gospodarski subjekt, ponudnik ne oblikuje poslovne volje – to ponudnik oblikuje z določitvijo ponudbene cene (to je vlagatelj opredelil v ponudbenem predračunu) in razdelitvijo predmeta javnega naročila na posamezne gospodarske subjekte (to je vlagatelj opredelil v obrazcih »Podatki o gospodarskem subjektu«). V zvezi z navajanjem naročnika in izbranega ponudnika, da bi vlagatelj šele s pojasnilom pojasnil, kateri podatek je pravilen, gre poudariti, da predstavitev vrednosti prevzetih del po naravi stvari sledi podatku o vrednosti posameznih del in podatku o vsebinski razdelitvi del, in ne obratno. Zato v posledici upoštevanja pravilnega podatka v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu« tudi ne bi bila predložena nova ponudba. Posledično Državna revizijska komisija tudi ne more slediti navedbam izbranega ponudnika in naročnika, da bi se pojasnilo nanašalo na elemente, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev ponudb, ne bi bilo mogoče objektivno preveriti. Relevantne podatke (tj. vrednost posameznih del, vrednost nepredvidenih del, ponudbeno ceno in kateri subjekt prevzema nepredvidena dela) je vlagatelj v ponudbi predstavil in teh podatkov vlagatelj z izpostavljenim pojasnilom ne bi spreminjal.

Ne le, da ni mogoče vnaprej izključiti možnosti, da bi lahko vlagatelj z morebitnim pojasnilom ob upoštevanju omejitev iz petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3 odpravil ugotovljeno pomanjkljivost ponudbe, pa Državna revizijska komisija pritrjuje tudi vlagatelju, da je v obravnavanem primeru ugotovljeno razhajanje med ponudbeno ceno in vsoto vrednosti del, ki jih prevzemajo v vlagateljevi ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, mogoče opredeliti kot očitno napako v smislu petega odstavka 89. člena ZJN-3. Skladno s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 lahko naročnik očitne ali nebistvene napake spregleda. Kot navaja izbrani ponudnik in kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve št. 018-014/2017-5, 018-194/2018-9, 018-151/2019-6 in 018-165/2020-4), je treba očitnost napake presojeti z vidika možnosti njenega odkritja oz. ugotovitve. Napaka je očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled (prima facie), kar pomeni, da jo je mogoče ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin stanja, poleg tega mora biti pravilen podatek naročniku znan (posledično pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. V kolikor se namreč naročnik s pravilnim podatkom in s tem s pravo ponudnikovo voljo prvič seznanil šele ob odpravi očitne napake, ni mogoče zaključiti, da zaradi dopolnitve ali popravka slednje po roku za oddajo ponudbe ni bila dejansko predlagana nova ponudba. Za opredelitev pomanjkljivosti v ponudbi za očitno napako morata tako biti izpolnjena dva pogoja: da jo je mogoče zaznati na prvi pogled in da je naročniku pravilen podatek znan.

Že na prvi pogled je mogoče ugotoviti, da se v vlagateljevi ponudbi nahaja razhajanje med ponudbeno ceno in vsoto vrednosti del, ki jih prevzemajo gospodarski subjekti, prav tako je (ob upoštevanju, da je vrednost ugotovljenega razhajanja povsem identična višini vrednosti nepredvidenih del) že na prvi pogled mogoče ugotoviti, da vrednost ugotovljenega razhajanja predstavlja vrednost nepredvidenih del in da torej ta vrednost nepredvidenih del ni bila upoštevana pri predstavitvi vrednosti del v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu«, ki jih prevzema posamezen gospodarski subjekt, pri čemer gre že na prvi pogled ugotoviti, kateremu gospodarskemu subjektu je treba prišteti to vrednost v obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu«, in sicer vlagatelju, ki ta dela prevzema. Že na podlagi vlagateljeve ponudbe, brez dodatnih pojasnil, je tako mogoče ugotoviti, da v vlagateljevi ponudbi obstaja razhajanje med ponudbeno ceno in skupno vrednostjo del, ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti, zaradi neupoštevanja vrednosti nepredvidenih del v vlagateljevem obrazcu »Podatki o gospodarskem subjektu« in da ob upoštevanju vpisane vrednosti prevzetih del v tem obrazcu, povečane za vrednost nepredvidenih del, v vlagateljevi ponudbi ni razhajanja med ponudbeno ceno in skupno vrednostjo del, ki jih prevzemajo v ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti.

V zvezi z navedbami izbranega ponudnika, da naročnik ni bil dolžan sam iskati razlogov za ugotovljeno razhajanje in sam ugotavljati pravih podatkov v vlagateljevi ponudbi, ter v zvezi z naročnikovimi navedbami, da ne more »ugibati«, kje je do napake prišlo in kakšni so pravilni podatki, gre še pojasniti, da četudi naročnik ugotovljene napake v vlagateljevi ponudbi ne bi spregledal kot očitne napake v smislu petega odstavka 89. člena ZJN-3, to ne spreminja dejstva, da bi lahko naročnik vlagatelja pozval na pojasnilo na podlagi petega odstavka 89. člena ZJN-3.

Upošteva se navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da ni vsebinske razlike med položajem v ponudbi izbranega ponudnika, za katero naročnik na podlagi informacij, s katerimi je razpolagal, ni mogel zaključiti, da je skladna z zahtevami naročnika, saj so mu takšen zaključek preprečevali podatki, pridobljeni iz aplikacije e-Dosje, in položajem v vlagateljevi ponudbi, v kateri se nahaja razhajanje med ponudbeno ceno in vsoto vrednosti del, ki jih prevzemajo v vlagateljevi ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti. Kljub temu, da je položaj v vlagateljevi ponudbi primerljiv s položajem v ponudbi izbranega ponudnika (pred Pozivom z dne 25. 3. 2026), je naročnik vlagatelja in izbranega ponudnika različno obravnaval. Izbranemu ponudniku je omogočil, da pojasni podatke, ki se nanašajo na njegovo ponudbo oz. da zamenja podizvajalca, in mu tako omogočil, da ponudbo, ki je ni bilo mogoče označiti za skladno z zahtevami, napravi za ponudbo, ki jo je mogoče označiti za skladno z zahtevami, medtem ko vlagatelju ni omogočil poprave ponudbe in ni uporabil instituta iz petega odstavka 89. člena ZJN-3. Z navedenim ravnanjem je naročnik izbranega ponudnika in vlagatelja neenakopravno obravnaval.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je vlagatelj uspel izkazati, da je naročnik s tem, ko je njegovo ponudbo (iz razloga razhajanja med ponudbeno ceno in vsoto ponudbenih vrednosti del, ki jih prevzemajo v vlagateljevi ponudbi sodelujoči gospodarski subjekti), zavrnil kot nedopustno, ne da bi pred tem v zvezi z vlagateljevo ponudbo uporabil institut iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, ravnal v nasprotju s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 in načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3). Državna revizijska komisija je zato zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. 43001-374/2025/19 z dne 14. 4. 2026.

Ker je Državna revizijska komisija že ob presoji navedb, ki se nanašajo na ravnanje naročnika pri pregledu vlagateljeve ponudbe (ki se je glede na merilo za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto), ugotovila naročnikovo kršitev v postopku oddaje javnega naročila (nezakonito oddajo javnega naročila izbranemu ponudniku), v posledici pa ugodila vlagateljevemu predlogu in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, in ob upoštevanju načela hitrosti

in učinkovitosti iz 9. člena ZPVPJN, Državna revizijska komisija navedb vlagatelja, ki se nanašajo na ravnanje naročnika pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, vsebinsko ni obravnavala. Morebitna ugotovitev utemeljenosti teh vlagateljevih navedb ne bi mogla več vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije v obravnavanem primeru.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek javnega naročanja s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudb opraviti skladno z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določili ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Če naročnik ob (morebitni ponovni) presoji vlagateljeve ponudbe ugotovljenega razhajanja v vlagateljevi ponudbi ne bo spregledal kot očitne napake (spregled očitne napake je namreč ena izmed možnosti uporabe instituta petega odstavka 89. člena ZJN-3, za katero se lahko naročnik odloči, naročniku pa tudi ni mogoče odreči možnosti pozivanja na pojasnila ponudb), naj vlagatelja pozove na pojasnilo in prejeto pojasnilo presoja ob upoštevanju zakonskih omejitev, kot izhajajo iz 89. člena ZJN-3.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 25.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za zahtevek za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 6.588,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašениh stroškov za sestanek s stranko (*»po tar. št. 39/1 OT«*) ter za pregled listin in dokumentacije (*»po tar. št. 39/2 OT«*), saj so ti stroški zajeti že v strošku odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo (sestava zahtevka za revizijo namreč že po naravi stvari vključuje sestanek s stranko in pregled listin in dokumentacije) in jih ni mogoče priznati kot samostojnih storitev v smislu tar. št. 43 OT (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-083/2016, 018-221/2017, 018-006/2020, 018-014/2025). Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašениh stroškov za odvetniške storitve za sestavo vloge z dne 18. 5. 2026 (s katero se je opredelil do naročnikovih navedb v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo) in za sestavo vloge z dne 2. 6. 2025 (s katero se je opredelil do vloge izbranega ponudnika), saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v izpostavljenih vlogah niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 31.661,20 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov pravnega varstva zahteva tudi izbrani ponudnik. Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povračilo stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve ter da posledično priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik – po pooblaščenju,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.